

Mitt studieår i USA

Jacob Wohlfeil har studerat ett år i USA som utbytesstudent i *Pierz*, Minnesota och berättar om att våga och hur det blev.

Varför

Varför - jag vet helt ärligt inte varför jag ville åka på ett utbytesår från början, jag ville väl helt enkelt bara testa något nytt som inte tillhörde min vardag.

Komma ifrån Sverige och uppleva en annan kultur, ett annat land med helt nya människor. Liksom testa på. För jag har alltid drömt om att bo utomlands. Och jag har alltid velat bo i USA.

Så jag försökte kolla upp om det var möjligt att kunna göra, jag hade hört lite om det att man som student kunde åka iväg och plugga ett år, men jag tänkte väl att det bara var nått man tänkte på och aldrig gjorde egentligen. Men ju mer jag kollade upp om allt och hur man skulle gå till väga för att kunna bo utomlands och plugga så blev det nått jag verkligen ville satsa på för att kunna göra.

Jag blev mer och mer insatt i det och

kollade med olika Organisationer och olika alternativ osv. Och jag fastnade för en organisation som hette *Explorius* som min mamma och pappa men framför allt jag tyckte verkade bra.

Hur det kändes

Det var pirrigt i början innan avresan och jag hade väldigt många tankar. Jag var både väldigt glad men samtidigt ledsen. För att äntligen få åka iväg och bo utomlands som jag drömt om så länge, men att jag inte skulle få vara med min familj på nästan ett helt år. Så det var väldigt många tankar som fanns i mitt huvud, men jag var bestämd på att det här var något jag absolut ville göra, oavsett.

Komma dit

Först landade jag på ett så kallad *landing camp* där många utbytesstudenter samlades några dagar innan man sedan åkte till sina värdfamiljer runt om i USA. *Landing campet* höll till i New York vilket de allra flesta verkade tycka om. Vi fick se hela Manhattan och möta andra studenter från Scandinavien och försöka peppa varandra inför vad som komma skall.

Skolan

Första dagarna i skolan var väldigt annorlunda, allt var verkligen nytt. Hur människorna var klädda, hur lektionerna var, hur stränga lärarna verkligen var, och inte bara som man hade sett på TV. Dock fick jag bra med hjälp i början av väldigt många olika studenter som kom och frågade alla möjliga frågor om mig, vart jag kom ifrån, varför jag var där och så vidare.

Efteråt/rekommendera

Jag skulle absolut rekommendera dig att åka utomlands ett år för att studera. Vare sig det är High School, som jag åkte till, eller till ett College. För man lär sig så mycket, och inte bara om ett annat land eller så, utan man lär sig väldigt mycket om sig själv under den tiden. Saker man kanske inte visste förut. Att åka iväg så pass länge utan sina vänner och sin familj är svårt, men att våga testa och utmana sig själv slår allt.

Jacob Wohlfeil, som fyllde 18 år i USA

Husmor - ett dolt uppdrag

En kyrksal, en pastor, en tro på en Gud – det behövs för att en församling ska leva. Däremot behövs mycket mer för att den ska överleva.

Varje gång du lagt socker i kaffet eller torkat dig med servetten, så har du gjort det tack vare två personers viktiga arbete – *Eva Lenestad* och *Lillemor Dahlgren*. Självklarheter kan tyckas, men enbart tack vare dem. Efter nästan tio år lämnar nu Lillemor över sin roll till *Elisabeth Larsson*.

– *Det är kanske inte ett inspirerande jobb att gå runt och kolla i städförråden, men det måste göras. Och då är det bra att man kunnat göra det*, berättar Lillemor. Vi har sett till att det funnits saker som saft, ljus och rengöringsmedel. Löpande grejer som behövs för olika aktiviteter i kyrkan.

Att beställa Fairtrade-kaffe, handla saft och fylla på pappershanddukar – det är några av rutinuppgifterna. Titeln "husmor" kanske får jobbet att låta en lite mysigare än vad det egentligen är, men det är ett viktigt jobb. *Då är det viktigt att göra något kul av det*, säger Elisabeth.

– Varje liten uppgift i kyrkan kan man göra något positivt av, även om det gäller att städa eller köpa tvättmedel. Om man städar i ansvarsgruppen, så är det mer än bara det. Vi fikar, vi träffas. Vi kan göra det till en liten social gemenskap.

Klirr från kaffekoppar, sorl från söndagsfiket – kyrkan skulle stå plågsamt tyst utan våra husmödrar. På sätt och vis kanske "husmor" passar ganska bra ändå.

Vitor Hermansson